

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen) har meddelt mig, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om Grønlands landsstyres indgåelse af folkeretlige aftaler.
(Lovforslag nr. L 126).

Medlemmer af Folketinget Ritt Bjerregaard (S), Inger Bierbaum (S), Ole Vagn Christensen (S), Erik Mortensen (S), Lone Møller (S), Margot Torp (S) og Jens Peter Vernersen (S) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af kontrol med markedsføring af usunde føde- og drikkevarer til børn samt fremme af sunde madvarer.
(Beslutningsforslag nr. B 50).

Medlemmer af Folketinget Margrethe Vestager (RV) og Marianne Jelved (RV) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om en enklere kapitalbeskatning.
(Beslutningsforslag nr. B 51).

Medlemmer af Folketinget Mogens Nørgård Pedersen (KD), Bodil Kornbek (KD), Jann Sjursen (KD) og Tove Videbæk (KD) har meddelt mig, at de ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af det lokale demokrati.
(Beslutningsforslag nr. B 52).

Undervisningsministeren (Ulla Tørnæs), videnskabsministeren (Helge Sander), kulturministeren (Brian Mikkelsen) og økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen) har meddelt mig, at de ønsker i henhold til forretningsordenens § 19, stk. 4, at give Folketinget en skriftlig:

Redegørelse om anerkendelse af realkompetencer i uddannelserne.
(Redegørelse nr. R 4).

Eksemplarer vil blive omdelt, og redegørelsen vil blive optaget i Folketingstidende.

Jeg foreslår, at forhandlingen om denne redegørelse finder sted fredag den 10. december 2004, og hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til justitsministeren:

»Hvad vil regeringen gøre, for at Datatilsynets ressourcer kommer til at svare til de opgaver, Datatilsynet har og løbende får tildelt, herunder de stærkt øgede opgaver i forbindelse med strukturreformen?«

Af Line Barfod (EL) og Anne Baastrup (SF).
(Forespørgslen anmeldt 19/10 2004. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/10 2004).

Begrundelse

Line Barfod (EL):

Datatilsynet er det tilsyn, vi har til at føre opsyn med de meget store mængder af data, der bliver behandlet i det moderne samfund. Der er både alle de registre, som vi er vant til at betragte som det, Datatilsynet skal tage sig af, og hvor der bliver lavet flere og flere registre rundt omkring, og så er der også kommet nye opgaver til, f.eks. hele spørgsmålet om biobanker, alle de mange blodprøver og vævsprøver og meget andet, der bliver opbevaret både i det offentlige sygehusvæsen og hos private virksomheder – det skal der også føres kontrol med. Der er kommet hele det internationale arbejde og mange andre ting til, som Datatilsynet har som sin opgave, ligesom vi har arbejdstilsyn, fødevarekontrol osv.

I forbindelse med ganske mange lovforslag, vi behandler her i Folketinget, diskuterer vi, om der er et problem omkring de registre, vi opbygger, de oplysninger, vi pålægger folk at afgive, de oplysninger, vi giver myndigheder adgang til at indsamle. Og så bliver der ofte svaret, at det ikke er noget problem, for vi har Datatilsynet til at kontrollere, hvordan oplysningerne bliver behandlet.

Men spørgsmålet er: Hvor meget ønsker vi Datatilsynet skal kunne, og hvor mange ressourcer giver vi Datatilsynet til at leve op til det, vi

ønsker? Og det er det, vi håber at denne debat kommer til at handle om. Altså hvad det er, vi egentlig forestiller os, hvad vi har af forventninger til Datatilsynet, og hvordan vi sikrer, at Datatilsynet så har de nødvendige ressourcer.

Vi forsøgte med et beslutningsforslag i foråret, og der sagde mange af ordførerne, at de ikke mente, et beslutningsforslag var den rigtige måde at tage debatten på, man ønskede en forespørgselsdebat i stedet. Derfor har vi nu rejst denne forespørgselsdebat og håber, at vi så kan få en debat om, hvad det egentlig er, vi forventer af Datatilsynet, og hvad det kræver af ressourcer. Og det håber vi at få nogle bud på under debatten.

Besvarelse

Justitsministeren (Lene Espersen):

Temaet for denne forespørgsel fra SF og Enhedslisten er jo ikke nyt. For godt et halvt år siden førstebehandlede vi her i salen et beslutningsforslag fra SF og Enhedslisten, der tilsvarende omhandlede spørgsmål om Datatilsynets ressourcer. Der var ved den lejlighed bred enighed om, at det generelle spørgsmål om Datatilsynets ressourcer er et bevillingsmæssigt spørgsmål, der naturligt hører hjemme i finanslovprocessen.

Da vi sidst behandlede spørgsmålet, redegjorde jeg bl.a. nærmere for Datatilsynets opgaver og virksomhed, og jeg omtalte Datatilsynets særlige indsatsområder og mål samt status for tilsynets arbejde på disse områder.

Kl. 10.05

Som jeg i den forbindelse understregede, varetager Datatilsynet efter regeringens opfattelse en meget vigtig opgave. Det er en opgave, som tilsynet efter regeringens opfattelse løser på tilfredsstillende vis inden for de eksisterende rammer. Jeg tilkendegav derfor også, at der efter regeringens opfattelse ikke umiddelbart var grundlag for generelt at tilføre tilsynet yderligere ressourcer.

Vi er nu på den anden side af finanslovforhandlingerne for 2005 og kan konstatere, at dette fortsat gælder.

De netop indgåede finanslovaftaler indeholder en række nye tiltag på det retspolitiske område til i alt 167 mio. kr. i 2005; nedsættelse af retsafgifterne, elektronisk fodlænke til spiritusbilister og nedbringelse af venterkøen til fængslerne er nogle af disse tiltag. Derimod har for-

ligspartierne ikke set et behov for mere generelt at tilføre Datatilsynet ressourcer på bekostning af andre områder.

Det er almindeligt kendt, at alle partier i Folketinget har deres egne mærkesager og prioriteringer, som ønskes tilgodeset ved fordelingen af statens ressourcer. I forbindelse med finanslovforhandlingerne i år har Datatilsynet altså ikke været blandt disse særligt prioriterede områder.

Som jeg imidlertid også understregede i forbindelse med behandlingen af det beslutningsforslag, som SF og Enhedslisten fremsatte i foråret, er det naturligvis regeringens opgave løbende at sikre den bedst mulige fordeling og udnyttelse af statens ressourcer inden for de givne rammer.

Selv om Datatilsynet efter regeringens opfattelse generelt har de ressourcer, der skal til for at kunne levere en effektiv og kompetent opgavevaretagelse, tilkendegav jeg derfor også, at det naturligvis ikke kunne udelukkes, at spørgsmålet om en yderligere ressourcetilførsel til Datatilsynet kunne blive aktuel.

Jeg er meget opmærksom på, at Datatilsynet fortsat modtager et meget betydeligt antal sager til behandling, og ikke mindst den generelle inddragelse i det lovforberedende arbejde kræver en særlig opmærksomhed og ressourcemæssig indsats fra tilsynets side. Jeg ved også, at Datatilsynet fortsat arbejder på at effektivisere sine sagsgange med henblik på at nedbringe sagsbehandlingstiden.

Datatilsynet har i år bl.a. anskaffet et nyt elektronisk sags- og dokumenthåndteringssystem, som indebærer mulighed for at opnå både en vis administrativ lettelse og en generel øget viden- deling i tilsynet. Der er også blevet gennemført en effektivisering af tilsynets inspektionsvirksomhed.

Jeg kan oplyse, at Datatilsynet indtil videre har gennemført over 60 inspektioner i år, og at tilsynet med de yderligere inspektioner, der vil blive gennemført i resten af året, forventes at opfylde sin målsætning for antallet af inspektioner i 2004.

Der er imidlertid ingen tvivl om, at Datatilsynet på en række områder ser et behov for at kunne styrke sin indsats. Det gælder bl.a. i forhold til behandlingen af personoplysninger i private virksomheder.

Der er heller ingen tvivl om, at der vil være en række særlige opgaver for Datatilsynet i forbindelse med den kommunale strukturreform, sådan som det også er angivet i forespørgslen.

Det gælder tilsynets behandling af de anmeldelser, der vil skulle indgives i forbindelse med etableringen af nye kommuner, men det gælder bl.a. også udarbejdelsen af vejledningsmateriale om it-omlægninger m.v.

Hertil kommer, at tilsynet naturligvis også i øvrigt er inddraget i den lovgivningsproces, der er knyttet til strukturreformen. Der er således en stor efterspørgsel på rådgivning og information fra Datatilsynet i øjeblikket, hvilket selvfølgelig indebærer en merbelastning af tilsynet.

Spørgsmålet om Datatilsynets ressourcemæssige situation har på den baggrund været drøftet mellem tilsynet og Justitsministeriet.

I forbindelse med disse drøftelser har jeg besluttet midlertidigt at tilføre Datatilsynet yderligere ressourcer til bl.a. en personalemæssig styrkelse. Det sker med henblik på, at tilsynet kan løfte den merbelastning, der bl.a. er en følge af strukturreformen og indførelsen af nye it-systemer.

Den midlertidige styrkelse vil være i størrelsesordenen 1,5 mio. kr., som vil blive afholdt inden for Justitsministeriets eksisterende bevillingsmæssige rammer. Det er min forventning, at denne ekstra ressourcetilførsel vil kunne medvirke til at sikre, at Datatilsynet får bedre mulighed for at løfte de særlige opgaver, som tilsynet aktuelt står over for.

Jeg vil naturligvis også fremover løbende vurdere, om der måtte være behov for at tilføre Datatilsynet ekstra ressourcer i forbindelse med særlige opgaver, ligesom jeg naturligvis også løbende er opmærksom på tilsynets generelle bevillingsmæssige situation, herunder ved forhandling om finansloven.

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Så tager vi fat på forhandlingen, og det er først ordføreren for forespørgerne, fru Line Barfod.

Forhandling

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne starte med at takke ministeren for, at der bliver afsat ekstra ressourcer midlertidigt under strukturreformen. Jeg håber så, at vi senere kan få oplyst, hvor lang tid »midlertidigt« er, om det kun er i 2005, eller det også er i de følgende år, indtil strukturreformen er gennemført. Der vil jo formentlig gå nogle år, før det hele er

på plads, hvis reformen bliver til noget i det kolossale omfang, regeringen har lagt op til.

Kl. 10.10

Men når man ser på Datatilsynets almindelige bevillinger til alt det almindelige arbejde, så synes jeg stadig, det er ret foruroligende, at ministeren synes, det er nok, at der bliver foretaget omkring 60 inspektioner i år. For hvis man ser på, hvor mange steder Datatilsynet egentlig burde komme på inspektion, så har vi tidligere fået oplyst fra justitsministeriet, at det er omkring 3.600 steder. Det vil sige, at hvis tilsynet skal komme bare en gang hvert 10. år og se: Bliver det blod nu opbevaret forsvarligt, bliver de her følsomme oplysninger behandlet så fortroligt, som de skal, så skal vi altså op på, at tilsynet skal kunne foretage omkring 360 inspektioner om året. Og så er de 60, man regner med at foretage i år, altså ikke meget.

Når man så ser på finansloven for 2005 og budgetoverslagsårene, ser det ud til, at man forventer, det bliver færre. I 2005 regner man med 55 inspektioner og i 2006 med 50 inspektioner og i de følgende år med 40 inspektioner om året. Man regner altså med, at antallet af inspektioner falder på trods af, at der bliver flere og flere steder, hvor man har data, der bare en gang imellem burde være nogle, der kom og kontrollerede bliver behandlet på fornuftig vis.

Derfor synes jeg nok, der er et fortsat behov for at diskutere ressourcetildelingen.

Ministeren sagde, at det ikke var blevet bragt op under finanslovforhandlingerne af forligspartierne, og det skal sikkert være rigtig. Vi andre har jo ikke haft mulighed for at være med, så derfor har vi ikke haft mulighed for at bringe det op. Jeg kan sige, at det er noget, der ligger os forespørgere og også flere andre partier, ved jeg, meget på sinde, at man bør sikre, at der er de nødvendige ressourcer.

Der er også hele spørgsmålet om det internationale arbejde. Danmark deltager i stigende omfang bl.a. i EU-sammenhæng i internationalt politisamarbejde, hvor man går ind og opbygger internationale registre osv., og der siger man, hver gang vi behandler det i Folketinget, at der har man kontrolmyndigheder. I Danmark er det Datatilsynet, der er kontrolmyndighed. Men hvis man ikke giver Datatilsynet øgede ressourcer til at leve op til at kunne være den kontrolmyndighed, så har vi reelt ikke den kontrol, som man foregøgler, når man gennemfører reglerne.

Tilsvarende er der hensyn til hele den overvågning, man har sat i gang i forbindelse med

terrorpakken, senest det at man har tænkt sig, at al internetkommunikation skal registreres. Det kræver også øgede ressourcer til Datatilsynet, hvis man skal kunne sikre, at alle disse mange oplysninger, hvorimellem der også kan være meget personfølsomme oplysninger, bliver opbevaret på fornuftig vis og ikke kan slippe ud til folk, der ikke skal have adgang til dem.

Tilsvarende med hensyn til hele spørgsmålet omkring den øgede digitale forvaltning. Strukturreformen er selvfølgelig ekstra stor, men i vidt omfang går man over til digital forvaltning mange steder og dermed en øget brug af elektronisk registrering af en lang række oplysninger, hvor det er nødvendigt at se på, hvordan man gør ud fra den bedst mulige datasikkerhed.

Vi har andre former for tilsyn, fødevaretilsyn, arbejdstilsyn osv., hvor folk kan komme fysisk til skade. Med personfølsomme oplysninger og andre data er der jo ikke tale om, at man kommer fysisk til skade, men det kan betyde noget for borgernes tillid til samfundet. Hvis borgerne ikke har den store tillid, som de fleste i Danmark har, til, at vores personoplysninger bliver behandlet fortroligt, så forsvinder et væsentligt element af den tillid, man generelt har til samfundet om, at tingene foregår på betryggende vis. Og vi kan risikere, at det kan have konsekvenser for hele den måde, folk opfatter både samfundet og staten på, hvis man ikke længere har tillid til, at oplysninger bliver behandlet fortroligt. Derfor er det faktisk vigtigt, også samfundsmæssigt, at vi har et Datatilsyn med de nødvendige ressourcer.

Derfor skal jeg på vegne af Socialdemokratiet, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og Kristendemokraterne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Datatilsynet får en større og større rolle, f.eks.

- registrering i forbindelse med antiterrorloven,
- overvågning på offentlige steder,
- biometriske pas,
- udveksling af oplysninger med udlandet, og
- digital forvaltning og øget integration af systemer og brug af data på tværs af forvaltningsenheder.

Derfor opfordrer Folketinget regeringen til at iværksætte en uvildig undersøgelse af, hvor mange ressourcer Datatilsynet skal have for at kunne opfylde sine arbejdsopgaver, herunder

- inspektion mindst én gang hvert 10. år hos de dataansvarlige,
- deltage i internationalt arbejde,
- opbygge ekspertise vedrørende biobanker og
- være rådgiver for dataansvarlige og regelfastsettere,

og vurdere, hvor mange ekstra ressourcer Datatilsynet skal have i forbindelse med gennemførelsen af strukturreformen for reelt at kunne følge, vejlede og kontrollere de mange ændringer og sammenlægninger af registre, samt undersøge mulighederne for at flytte tilsynet og placere dette direkte under Folketinget.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 9).

Kl. 10.15

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Der er ingen korte bemærkninger, derfor tak til fru Line Barfod. Så går vi videre i ordfører-rækken.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Vi var i Venstre sammen med andre partier meget grundige, da vi behandlede persondataloven for nogle år siden, fordi vi ønskede inden for EU-direktivet at skabe den bedste persondataskyttelse. Det var som bekendt ikke nogen let sag, og der var mange modsatrettede interesser, der skulle afvejes mod hinanden.

Datatilsynet blev den myndighed, der skal håndhæve de vanskelige regler. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at Datatilsynet har fået en central rolle med hensyn til servicering af både borgere og virksomheder. Datatilsynet hører i mange lovforslag, og i og med at teknologien går sin sejrsgang, vil der også blive påført Datatilsynet flere opgaver i fremtiden, fuldkommen som fru Line Barfod remsede det op her fra talerstolen.

Derfor mener vi naturligvis også i Venstre, at det er vigtigt, at Folketinget og den til enhver tid siddende regering nøje følger udviklingen. Vi mener også, at Datatilsynet skal have de fornødne ressourcer. Spørgsmålet er så: Hvad er de nødvendige ressourcer?

Jeg er ikke sikker på, at en eksplosion i antallet af ansatte betyder, at tilsynet nødvendigvis får en tilsvarende større kapacitet. Jeg tror, det mest er til gavn for alle, at udviklingen sker glidende, og først og fremmest er det vigtigt, at tilsynet er et godt sted at være, en arbejdsplads,

hvor dygtige mennesker gerne vil være, gerne vil være en årrække, så kontinuiteten sikres.

Vi er naturligvis meget tilfredse med, at ministeren allerede har afsat et beløb til Datatilsynet, og vi forudser også, at Datatilsynets ressourcer i de kommende år vil blive et område, vi skal diskutere med henblik på at give tilsynet flere ressourcer.

Jeg er fuldkommen enig med fru Line Barfod, der taler om, at der skal være tillid til, at det kan fungere, så personoplysninger beskyttes. Men jeg vil i den forbindelse også her i dag godt understrege det dilemma, som jeg fremførte allerede under behandlingen af persondataloven. Et voldsomt voksende Datatilsyn, som bliver en stat i staten, og som går fra at være et serviceorgan til en slags politi, er ikke det, vi ønsker i Venstre.

Vi ønsker ikke et Datatilsyn, der hele tiden pustes i nakken af emsige politikere, der beordrer Datatilsynet til at jage alt og alle for at kontrollere, at loven overholdes. Det er overhovedet heller ikke det, som forespørgerne har lagt op til i dag. Jeg fremhæver det blot for at påpege, at et voldsomt Datatilsyn, der skal foretage indgående kontrolfunktion her og der og alle steder, kan ende med at blive et indgreb i sig selv, og jeg er sikker på, vi er enige om, at disse yderligheder skal vi ikke gå til.

Kl. 10.20

Vi synes som sagt, det er meget fornuftigt, at justitsministeren har afsat midler til tilsynet, og vi er altså enige med forespørgerne i, at området skal følges nøje. Men hvor mange ekstra opgaver kommunereformen vil give tilsynet, kan vi ikke vide i dag. Det er vel en nærliggende tanke at tro, at kommunalreformen på det lange sigt vil betyde sammenlægning af tusinder af registre. Men det betyder på den anden side, at der i en overgangsperiode, hvor registrene skal sammenlægges, utvivlsomt vil opstå mange problemer, der nødvendiggør hjælp fra Datatilsynet.

Vi er som sagt i Venstre indstillet på at følge udviklingen og tilføre de nødvendige ressourcer hen ad vejen. Jeg skal i den anledning på vegne af Venstre, Dansk Folkeparti og De Konservative fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager justitsministerens redegørelse om Datatilsynets ressourcer til efterretning og har i den forbindelse noteret sig, at Justitsmini-

steriet vil tilføre Datatilsynet yderligere ressourcer bl.a. med henblik på tilsynets varetagelse af opgaver i forbindelse med den kommunale strukturreform.

Folketinget opfordrer regeringen til at følge udviklingen i Datatilsynets opgaver med henblik på løbende at sikre tilsynet tilstrækkelige ressourcer til at kunne varetage og fremme beskyttelsen af personoplysninger.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 8).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Venstres ordfører sagde, det er svært at vide, hvor mange ressourcer Datatilsynet har brug for, og at det er svært at vide, om det fører til et bedre tilsyn, hvis man bare ansætter en masse flere. Det er jeg sådan set enig i, og vi har i Folketinget ikke den viden, der skal til for at vide, hvor mange ressourcer der skal bruges.

Det er jo derfor, vi i forslaget til vedtagelse siger, at vi ønsker en uvildig undersøgelse på samme måde, som vi på andre områder inden for det offentlige indimellem går ud og får lavet en undersøgelse af, hvad der egentlig skal til af ressourcer, hvis vi ønsker en givet opgave løftet. Så er vores opgave som politikere jo at fastsætte, hvad det er for et niveau.

Derfor vil jeg høre, om Venstre ikke er enig i, at hvis man skal sikre tilstrækkelige ressourcer, så er vi også nødt til at definere, hvilke opgaver vi gerne vil have der skal varetages. Så jeg vil gerne høre, om Venstre vil støtte, at vi får lavet en undersøgelse, og om Venstre er enig i, at en inspektion hvert 10. år sådan set ikke er urimeligt – og vi er slet ikke ovre i det ekstra politi, som ordføreren var bange for.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu synes jeg jo ikke, vi starter på nulpunktet. Vi har vel en meget god fornemmelse af, hvad Datatilsynet kan klare i dag.

Jeg går ud fra, at det her med en inspektion hvert 10. år er et regneeksempel, for vi er vel enige om, at Datatilsynet skal foretage en prioritering, som de i det daglige bestemt selv skal fastsætte. Der er nogle områder, der vil være vigti-

gere, hvor der skal foretages meget hyppigere tilsyn, og andre, hvor det ikke er nødvendigt.

Jeg synes ikke, vi skal nedsætte sådan en fast gruppe for nu at undersøge ressourcebehovet. Det er heller ikke et statisk behov. Det vil jo ændre sig hele tiden, og det fremgår af vores forslag til vedtagelse, at Venstre og Dansk Folkeparti og Konservative har sagt, at det er vi indstillet på at følge, og jeg har sagt på Venstres vegne, at det naturligtvis også betyder, at vi løbende må se på, hvilke behov der er for ressourcer. Men at nedsætte et udvalg inden for noget, der er så dynamisk, mener vi ikke nytter noget.

(Kort bemærkning).

Lise Barfod (EL):

Mig bekendt er der ingen, der har foreslået at nedsætte et udvalg. Det, vi har foreslået, er at få lavet en uvildig undersøgelse af, hvad der er brug for af ressourcer til de opgaver, Datatilsynet har i dag. Det er klart, at det ikke er statisk. Det kan være, de får brug for flere eller færre ressourcer om 20 år, afhængigt af, hvordan samfundet udvikler sig. Men vi ønsker at få en undersøgelse af, hvad det er brug for af ressourcer med de opgaver, der ligger i dag.

Kl. 10.25

Da vi forhandlede kriminalforsorgsforlig sidste år, havde vi en undersøgelse liggende af, hvad der manglede af ressourcer i kriminalforsorgen i frihed, for at de kunne leve op til de opgaver, de på det tidspunkt havde ud fra den lovgivning, der var. Sådan en undersøgelse har vi ikke af Datatilsynet. Og vi synes, det kunne være fornuftigt som grundlag for debatten om, hvorvidt Datatilsynet kan leve op til sine opgaver, at have nogle til at undersøge det. Det er såmænd bare det, vi beder om, og jeg vil gerne høre, om Venstre ikke vil medvirke til, at vi får en undersøgelse af, om Datatilsynet er i stand til at leve op til de opgaver, de har i dag.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg synes, at denne, så kalder vi det ikke udvalg, men uvildige undersøgelse lyder meget voldsomt i øjeblikket. Jeg vil gerne overbevises om, at det skulle være nødvendigt. Så lad os starte med at stille nogle afgrænsende spørgsmål i Retsudvalget og invitere Datatilsynet ind. Vi har jo masser af muligheder, men ligefrem at starte med sådan et større arbejde med en uvildig undersøgelse er jeg i øjeblikket ikke overbevist om skulle være nødvendigt.

Formanden:

Tak til fru Birthe Rønn Hornbech. Så er det ... Undskyld, der er åbenbart en kort bemærkning, som jeg har overset. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at det ikke er nok at trykke på knappen. Man må også markere, for formanden ser ikke knappen, det er kun teknikerne, der ser knappen.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Undskyld, jeg følte også, at jeg rakte hånden op, men sådan er det.

Et af de punkter, som fru Birthe Rønn Hornbech ikke har været inde på, og det undrer mig egentlig med fru Birthe Rønn Hornbechs sådan begejstring for forholdene mellem de forskellige organer her i samfundet, er vores forslag om at undersøge muligheden for at flytte tilsynet og placere det direkte under Folketinget.

Datatilsynet er jo et tilsyn, der er forpligtet til at have en lang række tværgående opgaver. En af de store kunder, kan man sige, i butikken er Justitsministeriet, men det er jo også Justitsministeriet, der på sæt og vis i virkeligheden definerer, hvor mange ressourcer tilsynet får, og det er jo forudsætningen for, at tilsynet rent faktisk kan føre det tilsyn, de skal have over for Justitsministeriet.

Så hvilke bemærkninger har fru Birthe Rønn Hornbech til det her forslag?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jamen jeg undrede mig over den del af vedtagelsen. Jeg synes godt nok, det er et noget stort spørgsmål at ville have igennem en vedtagelse efter en kort forespørgselsdebat, uden at vi i virkeligheden overhovedet har været forberedt på det. Nu havde jeg jo en mistanke om, at man ville komme med det, men det er faktisk med vilje, at jeg undlod den diskussion, for det er et alt for stort spørgsmål til, at jeg synes, at vi uden videre kan tage fat i det.

Men jeg kender jo godt SF's begejstring for alle mulige funktioner, der skal under Folketinget, og som udgangspunkt er vi ikke tilhængere af alle mulige kontrolfunktioner under Folketinget. Vi har jo det grundlæggende princip, at Folketinget er de folkevalgte, og vi holder den til enhver tid siddende regering i snor, og det kan vi jo kun, hvis det er ministrene, der har ansvaret for at forvalte lovråd og Datatilsyn, og hvad man nu ellers vil have.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, der er karakteristisk for statsrevisorerne, er, at de holder øje med, at ministrene overholder deres budgetter. Det, der er karakteristisk for Folketingets Ombudsmand som oprindelig tænkt, er, at Ombudsmanden har mulighed for at holde øje med, hvordan man administrerer lovgivningen i relation til den enkelte borger. Det, der er Datatilsynets opgave – det er det nye – er, hvordan regeringen og ministrene administrerer de muligheder, der er inden for brugen af digitalisering, inden for brugen af forskellige typer af registre. Så har vi ved siden af den private sektor.

Det, vi jo foreslår her med vores pind, er at undersøge mulighederne, og derfor er det jo et meget lille forslag. Men jeg synes godt, man kan sammenligne dele af Datatilsynets arbejde som minimum med statsrevisorerne og Folketingets Ombudsmand på det specielle område.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jo, men så må man jo først overbevise mig om, at det er en god idé.

Og sammenligningen med Folketingets Ombudsmand er rent ud sagt fuldkommen ude i hampen. Jeg kunne forstå, hvis man sammenlignede med Rigsrevisionen. Men det der med, at noget skal overflyttes fra den udøvende til den lovgivende magt, sagt til fru Anne Baastrup, synes jeg ikke er noget at komme rendende med her til en forespørgsel.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg kunne forstå på fru Birthe Rønn Hornbechs ordførertale, at hun faktisk var enig i, at der efterhånden var overladt mange opgaver og nye opgaver til Datatilsynet, og derfor kunne der være god fornuft i at undersøge, hvorvidt Datatilsynet faktisk havde kapacitet til at løfte alle disse opgaver. Jeg kunne også forstå, at inspektion mindst en gang hvert 10. år ikke var noget, som ville få fru Birthe Rønn Hornbech til at mene, at vi nu var kommet ind i en politistat, og især udtrykket uvildig undersøgelse var åbenbart noget, som fru Birthe Rønn Hornbech ikke brød sig om.

Hvis vi nu ændrede ordlyden i vedtagelsen til noget mere fredeligt, så vi måske brugte ordene en grundig vurdering eller sådan noget i stedet for »en uvildig undersøgelse«, som måske giver

mindelser om noget halvkriminelt eller sådan noget, ville det så få fru Birthe Rønn Hornbech til at se med mildere øjne på teksten i den vedtagelse, der er foreslået?

Kl. 10.30

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu er det jo sådan, at man, når man går til en forespørgselsdebat, prøver at forudse, jeg vil ikke sige fjendens, men modstanderens skaktræk, og det har vi også forsøgt. Derfor synes vi, at vi er kommet med en vedtagelse, som er bedre, og som vi mener, fru Elisabeth Arnold og hendes parti har meget svært ved at stemme imod.

Jeg mener ikke, det er den rigtige vej at gå, at der, hver gang der er et eller andet, vi synes er et problem, så er to ting, vi kan foreslå, nemlig at der skal bruges en masse mennesker på at undersøge tingene – det koster i sig selv en masse penge – og så skal vi i øvrigt give større bevillinger. Det er en lidt gammeldags måde at se det på.

Vi er villige til, hvis det bliver nødvendigt, hvis vi er overbeviste om det, at prioritere det her. Naturligvis er vi det. Men der er altså ikke godtgjort noget som helst i dag, der nødvendigvis gør, at vi lige nu skulle nedsætte et eller andet uvildigt udvalg.

Hvorfor kan vi ikke selv i Folketinget følge situationen sammen med den til enhver tid siddende justitsminister? Det ser jeg ikke noget problem i.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu er det ofte sådan, at hvis man lader et område henligge ubemærket i lang tid og konstant tilfører det nye opgaver, så sker det på et eller andet tidspunkt, at der kommer en skandale eller et eller andet hul, der pludselig bliver opdaget. Det kommer i pressen, og så spørger den: Hvorfor har regeringen og Folketinget ikke været opmærksomme på det her i tide?

Det er præcis derfor, at denne forespørgsel er stillet. Det er jo for at sikre, at vi udfører det, der hedder rettidig omhu på et område, som bliver stadig mere politisk vigtigt.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Hvis det der med uvildige udvalg og PET-kommissioner, og hvad fru Elisabeth Arnold og fru

Line Barfod gennem årene har foreslået, skulle betyde, at tingene kommer frem i lyset, så må man jo sige, at vi har nogle erfaringer om det stik modsatte, nemlig at så sidder dem, som fru Elisabeth Arnold har foreslået, i årevis:

Vi synes ikke, at det er nødvendigt, og vi stemmer imod den vedtagelse, der er fremsat.

Formanden:

Så er der vist ikke flere, som formanden har overset. Derefter er det fru Sandy Brinck som ordfører.

Sandy Brinck (S):

Datatilsynet – det lyder kedeligt og støvet og som noget, der absolut ikke vedkommer os almindelige mennesker. Men Datatilsynet har faktisk en vigtig opgave i vores demokratiske retsstat. Det er her, man holder øje med, at de regler, der findes for registrering af borgere, overholdes, så vi som borgere kan føle os trygge ved, at de oplysninger, myndighederne har om os og andre, bliver håndteret korrekt.

Det er personoplysninger om dig og mig og andre borgere, og dem må vi have rammer for håndteringen af. Det har vi. Men det er simpelt hen også en væsentlig beskyttelse af vores privatliv og vores personlige integritet, at det rent faktisk kontrolleres, om de rammer og de regler bliver overholdt.

Vi står ofte med diskussionen her i Folketinget om, hvor langt vi skal gå med overvågning og registrering. Det er en diskussion, som altid har en balance mellem hensynet til den enkelte og hensynet til samfundsmæssige mål. Som eksempel kan nævnes tv-overvågning i kriminalpræventivt øjemed eller registrering af oplysninger fra telefonmaster, så man kan se, hvor vi har været, fordi vores mobiltelefon har været tændt.

Balancen er svær, men netop derfor er tilsynet og kontrollen også væsentlig. I den sammenhæng er det jo ikke uvæsentligt, hvem det er, der kontrollerer, og hvordan.

Vi så gerne, at Datatilsynet kunne være mere udfarende, opsøgende og uafhængigt. Vi har fuld tiltro til Datatilsynet, men vi synes, det er en diskussion værd, om Datatilsynet i dag er placeret mest smart under Justitsministeriet, når vi samtidig ved, at det bl.a. er Justitsministeriet, som sidder med hele antiterrorlovgivningen, udvekslingen af oplysninger om borgere med udlandet osv.

Vi synes, det er relevant at spørge, om omfanget og indholdet af Datatilsynets arbejde giver anledning til at placere tilsynet mere uafhængigt af de instanser, hvis overholdelse af reglerne på området de skal kontrollere:

Der er flere og flere ting, som kan overvåges og registreres, fordi vi hver dag bruger dankort, mobiltelefon, internet – alle de steder, hvor vi efterlader os elektroniske spor. Der er flere og flere ting, man kan vide om os på grund af vores gener, biomasse, dna osv.

Datatilsynet har således også de seneste år fået flere og flere opgaver, dels som følge af informationssamfundets mange muligheder for registrering og informationsindsamling og samkøring af data, dels fordi der er opstået en række internationale opgaver.

Når vi samtidig kan se, at bevillingerne til Datatilsynet er faldet, vækker det altså bekymring hos os. Vi mener, at Datatilsynet rent teknisk og lovgivningsmæssigt har de instrumenter, som skal bruges, men vi mener, at der er bekymring at spore i forhold til pengene. Vi synes derfor, det er oplagt at få undersøgt, om opgaverne svarer til bevillingerne.

Kl. 10.35

Vi er medforslagsstillere til det forslag til vedtagelse, der er fremsat af ordføreren for forespørgerne, hvor vi dybest set blot pålægger regeringen at lave det forarbejde til en saglig og faglig understøttet vurdering og debat af Datatilsynets vilkår i forhold til ressourcer, men også hvad angår placering. Derfor burde vedtagelsen ikke give noget parti problemer. Det er svært at være imod en udredning, og det til trods har vi jo lige hørt af Venstres ordfører, at Venstre er det.

Det er selvfølgelig et skridt på vejen med en midlertidig styrkelse, som regeringen lægger op til i forbindelse med strukturreformen, men det giver ikke den grundlæggende debat af tilsynets uafhængighed. Det giver heller ikke nogen debat i forhold til de mange andre steder, hvor opgaverne er vokset og pengene ikke er fulgt med, men tværtimod er skåret ned. Men vi støtter selvfølgelig selv de små skridt og glæder os over det, og derfor kan vi også støtte og stemme for den vedtagelse, som er kommet fra Venstres ordfører. Men vi understreger, at det er et lille skridt i forhold til den store problemstilling, som vi gerne skulle have haft en debat om i dag.

Formanden:

Så er det Per Dalggaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Princippet om, at der skal være en sammenhæng mellem de love, vi vedtager her i Folketinget, og verden udenfor, burde være åbenlyst for alle. Det vil sige, at der, når vi vedtager love herinde, som kan medføre øget arbejde i en given organisation, også i en vis udstrækning og som en generel betragtning selvfølgelig må følge midler med.

Det har måske ikke helt været tilfældet, for så vidt angår Datatilsynet. Dette vigtige tilsyn har fået så mange nye opgaver, at tilsynet måske ikke fungerer helt tilfredsstillende. Derfor er det glædeligt, at justitsministeren har erkendt det og nu tilfører flere ressourcer til Datatilsynet. Det vil passe os fint, at de ekstra mænd, går jeg ud fra, som Datatilsynet kan få tilført, nu også medfører, at problematikken om manglende ressourcer måske kan forstumme en lille smule.

Dansk Folkeparti er, som det fremgår af det tidligere indlæg af fru Birthe Rønn Hornbech, med i forslaget til vedtagelse, og det støtter vi selvfølgelig. Derfor kan Dansk Folkeparti tilslutte sig det forslag til vedtagelse, som fru Birthe Rønn Hornbech læste op før.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, det er godt, at Datatilsynet tilføres nye ressourcer, fordi Datatilsynet har fået så mange nye opgaver. Men så undrer det mig lidt, at Dansk Folkeparti kun vil være med til en midlertidig bevilling til Datatilsynet, fordi så hænger forslaget til vedtagelse slet ikke sammen med, hvad Dansk Folkeparti sagde.

Så jeg vil bare høre: Hvad mener Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti mener, som jeg startede med at sige, at når vi laver nogle love herinde, som medfører aktivitet ude i samfundet, skal der selvfølgelig følge nogle bevillinger med, men alt i dette land og alt i verden har jo en prioritering.

Det er jo åbenlyst for enhver, at der kun findes en kage at dele ud af, og den kage hedder bruttonationalproduktet, og hvis man tildeler mange ressourcer til en ting, bliver der færre til noget andet, sådan er det. Men vi er helt tilfredse med den aktivitet, som Datatilsynet udøver, sammen med de nye ressourcer, der bliver tilført.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg kan forstå, at Dansk Folkeparti synes, at Datatilsynet skal have flere ressourcer, men at Dansk Folkeparti alligevel ikke vil være med til at tage de arbejdsopgaver ind, som Datatilsynet rent faktisk har fået og får i fremtiden, og så kompensere med flere ressourcer vedvarende. Det var sådan, svaret skulle forstås. Dansk Folkeparti går ud og siger, at de skal have ressourcer, men Dansk Folkeparti vil ikke være med til det.

Vil Dansk Folkeparti så være med til bare at lave en uvildig undersøgelse af, hvor mange ressourcer Datatilsynet skal have?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Der står i det forslag til vedtagelse, som blev læst op af fru Birthe Rønn Hornbech, at vi vil følge udviklingen i Datatilsynets opgaver og løbende sikre, at de får tilstrækkelige ressourcer. Det synes jeg er svar nok. Selvfølgelig vil vi være med til det.

(Kort bemærkning):

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne høre fra hr. Per Dalgaard, hvordan Dansk Folkeparti vil følge udviklingen løbende og sikre, at der er de nødvendige ressourcer. Hvad er det helt præcist, man vil gøre, hvis man ikke kan støtte, at der skal laves en undersøgelse af, hvad der skal til af ressourcer for at leve op til de opgaver, Datatilsynet har som følge af lovgivningen i dag? Hvordan vil man så vide, om de har tilstrækkelige ressourcer, hvis man ikke har noget grundlag at vurdere det på?

Kl. 10.40

Det er såmænd bare det, vi foreslår, altså at vi får en undersøgelse. Ikke noget kæmpestort kommissionsapparat eller andet, bare en almindelig lille undersøgelse af, hvad der skal til af ressourcer for at leve op til de opgaver, Datatilsynet har. Hr. Per Dalgaard påpegede selv, at der bliver flere og flere opgaver.

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Jeg er ret sikker på, at Datatilsynet selv nok skal sørge for at henvende sig og råbe op, hvis de føler, at de har for få ressourcer, så der er jeg helt fortrøstningsfuld. Jeg er sikker på, at den organisation ikke bare vil sidde stille og se til, mens opgaverne vokser, uden at fortælle, at der er

nogle problemer. Så det behøver vi ikke at lave en eller anden decideret undersøgelse af. Det skal de nok selv komme og fortælle.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hvad nu, hvis Datatilsynet kommer og siger, at de for at leve op til opgaverne skal kunne foretage mere end 40 inspektioner om året, hvilket er det, der er lagt op til i finansloven fra 2007 og frem? Hvad nu, hvis de siger, at man skal kunne foretage mere end 40 inspektioner om året, fordi der er 3.600 steder, der burde inspiceres? Hvis Datatilsynet kommer og siger, at det skal vi bruge nogle flere ressourcer til, vil Dansk Folkeparti så være med til at finde pengene. Er det dét, hr. Per Dalgaard står og siger: Datatilsynet skal bare komme og pege på, hvor ressourcerne mangler?

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Kommer Datatilsynet og siger det, vil vi selvfølgelig se på sagen, det er klart. Vi skal reagere herinde på de ting, der sker ude i samfundet, ved på fornuftig vis at tildele de ressourcer, som de nye opgaver kræver.

Formanden:

Så er det hr. Helge Adam Møller som ordfører.

Helge Adam Møller (KF):

Det er jo et halvt års tid siden, vi diskuterede det samme emne som i dag, og jeg og den konservative folketingsgruppe har samme principielle holdning, som vi havde den 6. maj 2004, nemlig at drøftelser og debat om yderligere ressourcer til et givet område selvfølgelig først og fremmest hører hjemme under drøftelserne af finansloven. Det er jo også der, det finder sted hvert år blandt de partier, der er interesseret i at være med til at skabe en finanslov.

Når det er sagt, udfører Datatilsynet jo ligesom en række andre offentlige myndigheder et stort og et godt og et vigtigt arbejde. De varetager en række vigtige opgaver. Nogle af de tidligere ordførere, både fru Line Barfod og fru Birthe Rønn Hornbech og også justitsministeren, har selvfølgelig været inde på dem, og det er min opfattelse, at Datatilsynet løser dem tilfredsstillende inden for den økonomiske ramme, som nu er til rådighed.

Nu har jeg også beskæftiget mig lidt med den offentlige sektor tidligere, også den private sektor, og jeg har stort set aldrig mødt nogen orga-

nisation, som synes, at de har penge nok. Det er ligesom med familier og mennesker: Man kan altid bruge flere. Derfor synes jeg principielt, det er meget godt, at man ikke har helt nøjagtig det, man peger på, for så bliver der overforbrug, og så bliver det for meget af det gode. Så det er fint, at man har en lille smule mindre end det, man selv synes man bør have. Det gør, at man prioriterer, og det gør, at man bestiller noget i samtlige de timer, man er der. Så det er fint nok.

Jeg vil også godt gøre opmærksom på, at Datatilsynet ligesom mange andre virksomheder jo arbejder på at effektivisere sine sagsprocedurer. De indfører ny teknologi, og man skal jo heller ikke være blind for, at hver gang man kan gøre det, kan man også spare noget arbejdskraft til at bruge de steder, hvor der er brug for det.

Men det er jo også rigtigt, at Datatilsynet i hvert fald i de kommende år får nogle nye opgaver, bl.a. i forbindelse med kommunereformen, strukturreformen, hvilket også forslagsstillerne gør opmærksom på. Det taler jo for, at man, i hvert fald så længe det arbejde foregår, og det kan godt være adskillige år, får nogle ekstra ressourcer. Derfor er jeg også meget tilfreds med den udmelding, ministeren kom med for en halv times tid siden, om, at man nu foreløbigt får en ekstra bevilling på 1,5 mio. kr. om året. Et slag på tasken: Det svarer vel til omkring 3½-4 ekstra medarbejdere.

Fru Line Barfod gjorde opmærksom på, at der er omkring 3.600, skal vi sige virksomheder eller områder, man kunne besøge eller inspicere hvert år, og det gør man jo ikke for alles vedkommende. Det er langt under 100. Jeg er da enig i, at det nok ville være hensigtsmæssigt, at man inspicerede yderligere, men det kan man også let. Der er jo ikke de store problemer ved at nå op på de omkring 10 pct. på årsbasis med den nye bevilling, man får.

Kl. 10.45

Med disse ord vil jeg sige, at jeg selvfølgelig støtter det forslag til vedtagelse, som jeg har været med til at fremsætte sammen med Dansk Folkeparti og Venstre.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu bliver jeg lidt forvirret, for først siger hr. Helge Adam Møller, at de ekstra penge, der er bevilget – hvilket også ministeren sagde – skal gå til de ekstra opgaver, der er i forbindelse med strukturreformen. Det handler først og fremmest om at rådgive de mange kommuner og of-

fentlige myndigheder i det hele taget, der skal til at lave meget store omlægninger af deres it-system og lave ét samlet register for en hel kommune i stedet for at have det opdelt osv.

Men hr. Helge Adam Møller siger til slut i sit ordførerindlæg, at med de ekstra ressourcer vil man kunne lave mange flere inspektioner. Man kan vel ikke bruge pengene to gange? Enten skal de ekstra ressourcer vel gå til den ekstra opgave, der handler om strukturreformen og den rådgivning og vejledning, der skal bruges der, eller også skal de bruges til ekstra inspektioner. De kan vel ikke bruges til begge dele. Det vil jeg gerne høre hr. Helge Adam Møllers vurdering af.

Så vil jeg gerne høre, om hr. Helge Adam Møllers indlæg skulle forstås sådan, at ordføreren er enig i, at der bør foretages en del flere inspektioner, end der foretages i dag.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det første er jo rigtigt: Begrundelsen er først og fremmest, at der kommer en række nye opgaver, og derfor får man en bevilling. Men det er jo sådan, at direktøren for Datatilsynet selvfølgelig bestemmer inden for de ressourcer, hun har. I øjeblikket har man knap 30 medarbejdere, nu får man 3-4 ekstra. Hun bestemmer, hvordan man vil anvende de medarbejdere. Om man i perioder vil anvende 7 på den ene opgave og 2 på den anden, det er selvfølgelig suverænt ledelsens beslutning i virksomheden.

Det andet spørgsmål er, hvordan jeg kan mene det. Jo, vi kan kigge på side 162 i Datatilsynets rapport, hvor man fortæller, at Lolland-Falster har været underprioriteret med inspektioner i de sidste mange år. Derfor sendte man seks mand m/k ned i 3 dage og undersøgte stort set samtlige kommuner, alle politistationer, Storstrøms Amt og et lokalt sygehus – 17 inspektioner på 3 dage. Det vil sige, at en medarbejder altså laver en inspektion om dagen. Det vil sige, at man, når man får bare én ny medarbejder – her får man fire – kan udføre omkring 220 flere inspektioner om året. Så det er virkelig noget, der batter.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Men det batter jo ikke, hvis de nye medarbejdere skal bruges til at rådgive alle de mange nye offentlige enheder i forbindelse med omlægningerne i strukturreformen, hvor stort set samtlige

it-systemer i det offentlige skal laves om. De kan jo ikke samtidig tage ud på inspektioner, hvis de skal udføre begge opgaver tilfredsstillende. Man kan vel ikke bruge den samme medarbejder dobbelt?

Så skal jeg bare for god ordens skyld slå fast, at det ikke er Datatilsynet, der kommer og beder om flere penge. Det er os, der rejser forespørgslen, fordi vi gerne vil have en politisk debat om, hvordan Datatilsynet skal leve op til alle de mange opgaver, vi bliver ved med at pålægge dem.

Det er os, der gerne vil have en debat om og gerne en undersøgelse af, hvad der egentlig skal bruges af ressourcer, hvis man skal leve op til alle de mange opgaver, vi bliver ved med at give dem i lovgivningen på baggrund af, at vi over de seneste år har lavet en række lovbehandlinger bl.a. omkring biobanker og terrorpakke, hvor vi har sagt, at det tager Datatilsynet sig af, men uden vi har givet dem flere ressourcer. Det kunne vi godt tænke os at få en undersøgelse af.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Men den undersøgelse har vi lavet noget hurtigere end det her forslag, for den har justitsministeren og hendes medarbejdere i samarbejde med Datatilsynet lavet, og den er altså hurtig og effektivt udmøntet i, at der bliver bevilget 1,5 mio. kr. ekstra. Det er da noget lettere end at nedsætte en stor arbejdsgruppe, der kan komme med et eller andet. Man kan aldrig sætte nogen grænse for, hvor meget der er tilstrækkeligt. For hvis man siger, at de får 10 mio. kr., så er der nogle, der vil sige: Ja, 8 mio. kr. havde været tilstrækkeligt. Andre kan sige 12 mio. kr.

Der er ikke nogen øvre grænse for, hvor meget en myndighed ligesom en privat familie kan bruge. Spørg hvilken som helst familie i Danmark: Ville I være glade, hvis I fik 10.000 kr. ekstra om året? Ja, ville de sige. Var det tilstrækkeligt? Nej, vi kunne godt bruge 12.000 kr., 18.000 kr., 60.000 kr. eller 100.000 kr. Der er ingen øvre grænse. Derfor er det godt, man har nogle politikere, der indimellem kan skære igennem og sige: Der er et behov, vi giver 1,5 mio. kr. ekstra, færdigt arbejde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil da gerne tage fat i det sidste, hr. Helge Adam Møller sagde. Jeg har muligvis sovet i timen, men jeg har ikke set den undersøgelse,

som Justitsministeriet har foretaget om Datatilsynets kapacitet. Er den undersøgelse offentligt tilgængelig?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det håber jeg da ikke, for man behøver vel ikke altid lave store undersøgelser og rapporter og spille oceaner af tid. Man kan vel snakke med nogle mennesker; man kan se på, hvilke opgaver de hidtil har haft, og hvor høj personalenormeringen har været. Og så kan man sige: Der er nok behov midlertidigt for at bruge et par medarbejdere ekstra, og så afsætter vi et beløb. Her er det blevet 1,5 mio. kr., som vil svare til et sted mellem tre og fire medarbejdere.

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Synes hr. Helge Adam Møller ikke, at det ville være en god idé, hvis justitsministeren sørgede for at offentliggøre den rapport, sådan at i hvert fald Folketinget kunne få den at se? Vi diskuterer netop de her spørgsmål, fordi vi gerne vil sikre os, at Datatilsynets opgave kan løses på fin vis, når vi nu pålægger dem så mange ekstra opgaver.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg ved ikke, hvad det er for en rapport, fru Elisabeth Arnold snakker om. Jeg siger netop, at der mig bekendt ikke er nogen rapport, men jeg aner det ikke.

Jeg mener bestemt ikke, at der skal være en rapport. Det er jo et af de problemer ved mange, der, havde jeg nær sagt, ikke har været ude i det virkelige og pulserende liv. Hvis en virksomhed føler, at nu stiger produktionen lidt, og man har brug for to eller tre ekstra medarbejdere, så skriver man da ikke store rapporter og indkalder analysefirmaer. Man træffer hurtigt en beslutning, og så ansætter man to eller tre ekstra medarbejdere. Det behøver man da ikke at bruge dage og uger og år på, som fru Elisabeth Arnold foreslår.

Formanden:

Så er det fru Anne Bastrup som ordfører.

Anne Bastrup (SF):

Tillid er godt, men kontrol er bedre. Det må være vores udgangspunkt, når vi skal forholde

os til den udvikling, samfundet er i. Vi er blevet et overvågningssamfund, og de fleste danskere synes, at det er i orden. Men de fleste danskere synes, det er i orden, fordi de grundlæggende har tillid til, at de regler, der er fastsat, overholdes.

Ser man på det voldsomt stigende antal opgaver, Datatilsynet burde kunne klare ifølge regeringen, og kombinerer man det med de stramme ressourcetildelinger, Datatilsynet er udsat for, så tror jeg, det er godt for regeringen og regeringens politik på dette område, at det er helt uinteressant for mediernes. Dermed får befolkningen ingen egentlig viden om den manglende kontrol af overvågning og den manglende kontrol af registersikkerhed, som rent faktisk er tilfældet.

For et stykke tid siden var jeg til en konference, der bl.a. handlede om digitalisering af forvaltningen. Der var der en fuldmægtig, der kom med et interessant og spændende indlæg om digitalisering af forvaltningen, og om, hvordan det skulle kunne lade sig gøre. Jeg tror, at han snakkede en halv times tid. Der var ikke på noget tidspunkt antydning af personbeskyttelse. Ikke på noget tidspunkt kom han ind på, hvordan udvalget ville sikre beskyttelsen af personoplysninger.

Det, der var temaet for det her udvalg, var: Hvordan kan vi fjerne søjlerne mellem de forskellige forvaltninger i kommunen, således at vi frit kan anvende de oplysninger på tværs af forvaltningerne?

Eksemplet, som jeg spurgte til under konferencen, var: Jeg har lyst til at få en carport, og jeg går ned til kommunen og spørger, om jeg kan få en tilladelse til at bygge en carport – nu har jeg ikke nogen bil, men alligevel, det er et tænkt eksempel. De vil så, når de slår mig op på skærmen, kunne se, hvornår jeg sidst fik fjernet mine børn, hvornår jeg blev indlagt på den lukkede på røde papirer, hvornår jeg så i øvrigt fik ... osv. osv.

Det er ikke en rimelig udvikling. Hvem er det, der skal passe på, at den her udvikling ikke kommer til at ske? Det er Datatilsynet. Ud over at vi selvfølgelig skal have sikkerhed for, at de edb-oplysninger, der etableres, ikke bliver tilgængelige for andre end dem, der rent faktisk har brug for dem, skal der altså også være en efterfølgende kontrol.

Den spektakulære skandale, der kunne komme, og som måske kunne få mediernes interesse og måske kunne give højere grad af regeringsinteresse, ville være den dag, hvor vi får en over-

vågning af en bank – ministeren har jo nedsat et udvalg, for nu skal man til at overveje, hvordan man kan få overvåget fortovet foran bankerne. Så kommer der spadserende en person fra kongehuset med en, som han ikke burde spadserere sammen med på det tidspunkt og på en måde, han bestemt ikke burde spadserere på. Den film har aldrig nogen sinde været gemt, således som Datatilsynet forlanger.

Reglerne, som ministeren vil komme med på et tidspunkt, går jo ud på, at filmen slet ikke må bruges, og at den ikke må kunne ses af nogen, medmindre der kommer et bankrøveri. Men der er bare ikke nogen, der har været ude at kigge på, om de regler er overholdt. Der er ikke nogen, der har tjekket, at filmen rent faktisk ikke kan åbnes. Der kommer den skandalesag, som jeg ikke synes kunne være sjov at få, men som i hvert fald ville sætte fokus på: Hvad er det også, Datatilsynet har som arbejdsopgaver?

Jeg synes selvfølgelig, det er fint, at ministeren nu har fundet 1,5 mio. kr. til at sikre, at kommunestrukturreformen ikke bliver fuldstændig kaos på det her område, men jeg synes også, det er bemærkelsesværdigt, at man i finansloven ikke har lagt pengene ind. Hvorfor skal vi have en forespørgselsdebat for at få penge til noget helt nødvendigt, nemlig det, som alle ved kommer, medmindre vi får et valg, nemlig en kommunalreform?

Hvorfor kommer man med et finanslovsforslag i august? Hvorfor får vi en eller anden form for kritik af, at vi rejser den her forespørgselsdebat, fordi vi jo havde et beslutningsforslag for et halvt år siden?

Grunden til, at vi rejste forespørgselsdebatten, er jo, at vi kunne se i finansloven, at man fra regeringens side ikke har taget det alvorligt. Så rejser vi forespørgselsdebatten, og så kommer der 1,5 mio. kr. Men det er midlertidige bevillinger. Vi bliver nødt til at tage den her sag op med jævne mellemrum i Folketingssalen, for det er jo tilsyneladende det eneste, der flytter.

Kl. 10.55

Formanden:

Så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre var et af de partier, der ved den seneste behandling vedrørende Datatilsynet bebrejdede Enhedslisten og SF, at de fremsatte et beslutningsforslag. Vi opfordrede dem til i stedet for at få en forespørgselsdebat eller et sam-

råd eller på anden måde bringe sagen frem i offentligheden på en lidt anden måde end ved at fremsætte et beslutningsforslag.

Det er nu sket, og jeg vil gerne rose SF og Enhedslisten, fordi de har rejst denne forespørgsel. Jeg synes, at det må være det rette svar på de spørgsmål, som har været ubesvarede, siden vi behandlede beslutningsforslaget i forrige samling.

Til ministeren vil jeg sige, at der var lidt for meget skønmaleri i beskrivelsen af, at alt er godt, alt er sikkert godt, og at der ikke var nogen af forligspartierne i forbindelse med finansloven, som havde ønsket at sætte flere midler af til Datatilsynet.

Nej, det kan da gerne være. Det ved vi andre jo ikke noget om af gode grunde, for vi har ikke været indkaldt til forhandlinger. Men det behøver ikke at betyde, at alt er godt. Det behøver heller ikke at betyde, at man har haft opmærksomheden rettet hen på de rette områder.

Jeg kan nu forstå på hr. Helge Adam Møllers beskrivelse, at der faktisk foreligger en vurdering i Justitsministeriet af, at Datatilsynet skal have tilført flere midler. Så der er altså nogle, der interesserer sig for Datatilsynet, og det synes jeg da på den anden side er udmærket.

Mit spørgsmål er selvfølgelig: Skal vi absolut vente, til der indtræffer en eller anden form for skandale eller en afsløring eller en anden åbenlys beskrivelse af, at Datatilsynet ikke kan løfte de opgaver, de får? Den daglige lovgivning herinde i Folketinget viser jo, at vi har en kolossal stor tillid til Datatilsynet, og det er uden tvivl berettiget.

Jeg er helt sikker på, der er dygtige og professionelle folk i Datatilsynet, men vi dænger dem jo til med nye opgaver. Vi forlanger stadig mere overvågning i vores samfund.

Datatilsynet får flere og flere opgaver: registrering i forbindelse med antiterrorloven; nye dna-registre, meget, meget større dna-registre; persondataloven, som var flere år undervejs og medfører mange flere kontrolopgaver; overvågning på offentlige steder, som nu også drøftes mere intenst, end det er blevet længe; bioetiske pas, der bliver en realitet i løbet af få måneder; meget, meget større internationalt samarbejde, hvor man udveksler data i meget store mængder.

Så er der selvfølgelig den digitale forvaltning, som vi i Danmark er så glade for, og som vi alle sammen som borgere sætter meget pris på, fordi den giver en hurtig og effektiv ekspedition, men

den åbner også en mulighed for mangelfuld administration, hvis man kommer til at åbne for registre, som ikke må køres sammen med andre registre.

Derfor synes vi, det er fornuftigt, at man prøver at vurdere, om Datatilsynet har mulighed for at løfte de mange opgaver, de får efterhånden.

Som sagt, forespørgslen her opfatter jeg ikke på nogen måde som en mistillid til Datatilsynet. Der er overhovedet ikke nogen grund til at rejse en sådan mistillid. Men de får mange opgaver, og vi har meget nemt ved at slå ud med armene, når vi vedtager ny lovgivning herinde, og sige: Så kontrollerer Datatilsynet i øvrigt, at det hele går rigtigt til, som det skal. Men vi har ikke nogen som helst fornemmelse af, om Datatilsynet kan blive ved med at klare de opgaver, som de påføres.

Muligheden for at flytte tilsynet over og placere det direkte under Folketinget er også blevet nævnt. Det Radikale Venstre er meget åbne over for at diskutere denne anden placering. Det er jo netop et kontrolorgan og skal derfor være uafhængigt af de ministerier, der har områder, som også skal kontrolleres af tilsynet. Så det er vi åbne over for. Vi vil ikke på forhånd lægge os fast på, at det skal flyttes, men vi synes da, at problemstillingen er værd at diskutere.

Det Radikale Venstre stemmer naturligvis for det forslag til vedtagelse, som vi er medforslagsstiller til.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det lyder lidt på det, fru Elisabeth Arnold siger, som at hvis man nu fulgte nøjagtig det forslag til vedtagelse, som de fire partier har lagt frem, var det fuldstændig stensikkert, at så ville der aldrig kunne ske en skandale, altså at der var et eller andet privat firma eller en offentlig myndighed eller en kommune, som brød Datatilsynets regler, og at det medførte noget ubehageligt. Det er jo det, der bliver skudt os i skoene, at nu giver vi kun 1,5 mio. kr. og tre-fire ekstra medarbejdere, og pludselig vil der komme en skandale.

Men kan fru Elisabeth Arnold ikke bekræfte, at om vi så giver 10 gange så meget eller 20 gange så meget, kan vi ikke forhindre, at der kan være en kommune eller en virksomhed, som groft bryder reglerne. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det har hr. Helge Adam Møller fuldstændig ret i, det er da klart. Der er mennesker involveret på alle planer i hele det her system, både i de enkelte kommunale forvaltninger, i politikredsene og på institutionerne. Og hvor der er mennesker involveret, kan der ske fejl, det er da fuldstændig klart. Uanset hvor gode systemer, vi opbygger, kan der ske fejl. Men fejlene må jo ikke ske, hvis det skyldes, at der ikke har været ressourcer nok at til kontrollere alle de organer, som skal overholde dataloven.

Det er det, vi meget gerne vil have belyst: Er der ressourcer nok i Datatilsynet til, at man kan holde ordentlig kontrol og også være ordentlige rådgivere? Man skal have ekspertise nok til at kunne sige til de pågældende institutioner: I gør det her på en forkert måde, I er nødt til at lave nogle bedre sikringer af jeres systemer, så I ikke kan samkøre registre, som ikke må samkøres.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu lyder det jo, som om at man, hvis bare man laver kontrol nok i dette samfund, kan forhindre, at der sker noget galt.

Lad mig nævne, at i de 20 år, jeg har været folketingsmedlem, har vi øget antallet af politifolk i Danmark fra under 9.000 til over 11.000. Fru Elisabeth Arnold var ikke med til at stemme for de sidste 500-600, som regeringen skaffede for et halvt år siden. Men det øger vi yderligere med nu.

På trods af at vi har nogle utrolig dygtige og effektive og moderne politifolk, som gør et stort stykke arbejde, så sker det altså alligevel, at der er omkring et par tusinde, der kører promillekørsel hver dag, selv om vi har 500-600 færdselsbetjente ude at kontrollere; der sker et antal knivdrab hver dag; der sker 90.000 indbrud hvert år. Og vi har altså 11.000 til at kontrollere.

Jeg vil bare anholde det der med, at man bare tror, at man med flere penge og mere kontrol pludselig får et samfund, hvor ingenting kan gå galt. Vi har vel også selv et ansvar – også de medarbejdere, der er ude i kommunerne og i private virksomheder – for at overholde den givne lovgivning, men der er altså desværre nogle, der vil overtræde det. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg takker hr. Helge Adam Møller for det glimrende eksempel. Det viser tydeligt, at blot det at ansætte flere politifolk jo ikke i sig selv nedsætter kriminaliteten. Det gør det ikke, og det har vi da sagt fra radikal side gang på gang på gang. Man skal ind og forebygge; man skal foretage en masse andre ting; man skal sørge for, at dem, der er blevet dømt én gang, ikke falder tilbage i ny kriminalitet. Det er ikke et spørgsmål om blot at ansætte flere politibetjente og så sige til folk: Så er alt godt.

Formanden:

Det er hr. Jann Sjørusen som ordfører.

Jann Sjørusen (KD):

Jeg vil godt sige tak til forespørgerne for at have rejst denne forespørgselsdebat om Datatilsynet.

Datatilsynet får en stadig vigtigere rolle i vort samfund i forhold til overvågning, i forhold til udveksling af oplysninger både indenlands og til udlandet, og den digitale forvaltning og strukturreformen stiller stadig nye krav til Datatilsynet.

Det er jo vigtigt, at vi ikke kun tilfører Datatilsynet nye opgaver, som vi har gjort det med forskellig lovgivning her i Folketinget inden for de senere år, men at vi selvfølgelig også er sikre på, at de nødvendige ressourcer følger med. Det er altafgørende for, at Datatilsynet kan udføre de opgaver på tilfredsstillende vis, som det er pålagt, og også på en sådan måde, at borgerne kan føle trykthed ikke mindst ved behandlingen af personfølsomme oplysninger.

Det er derfor, vi synes, at det er udmærket med den forespørgsel, der er rejst, og ikke mindst med det sigte, som forespørgslen har fået, og også med det forslag til vedtagelse, som en række partier, inklusive Kristendemokraterne, har været med til at fremsætte her. Her siger vi jo netop, at vi må spørge os selv, om vi ikke er nået dertil, hvor det er vigtigt at få belyst i en uvildig undersøgelse, om opgaver og ressourcer står i det rette forhold til hinanden.

Vi kan i den sammenhæng ikke kun bygge på vores egen fornemmelse for, hvordan det ser ud. Vi kan heller ikke bygge på måske at spørge Datatilsynet om, hvad de selv synes – sådanne tilsyn synes som regel ikke ret meget selv om sådanne spørgsmål, og hvis de synes noget, vil de selvfølgelig gerne have flere penge. Netop derfor er ideen om at iværksætte en uvildig under-

søgelse efter Kristendemokraternes opfattelse en god idé, fordi vi da får et mere kvalificeret beslutningsgrundlag for en fortsat diskussion om Datatilsynet, dets opgaver og dets ressourcer.

Jeg vil godt understrege, at Kristendemokraterne ikke mener, at denne forespørgselsdebat om Datatilsynet på nogen som helst måde kan ses som en kritik af det arbejde, som tilsynet i dag udfører – det synes jeg er vigtigt at understrege. Jeg er ikke i tvivl om, at Datatilsynet, med de ressourcer, der er tildelt i dag, gør deres allerbedste og får det bedst mulige ud af disse.

KL 11.05

Men derfor er det rimeligt nok, at vi som lovgivere og regering for den sags skyld også en gang imellem stopper op og spørger, om det samlet set er godt nok i forhold til de forventninger, vi har, og som borgerne også må have til Datatilsynet.

Dertil kommer spørgsmålet om, hvor man eventuelt skal placere Datatilsynet. Det er jo også et led i det forslag til vedtagelse, som vi er med i. Vi hører til de partier, som ikke er meget faste i troen, hvad angår lige præcis det spørgsmål. Der står jo også i forslaget til vedtagelse, at man skal undersøge mulighederne for at flytte tilsynet og placere det direkte under Folketinget. Vi tror, det kan have noget for sig at gøre det, men vi er også villige til, hvis en sådan undersøgelse viser noget andet, at lade os overbevise om det. Det er heller ikke, fordi vi finder, at det er totalt skandaløst, at Datatilsynet er placeret, hvor det er i dag. Men netop dette specifikke tilsyn og dets vigtige opgaver kunne føre til, som vi ser det, at det måske med fordel kunne placeres under Folketinget med den parlamentariske kontrol, der ville være ad den vej.

Men alt i alt endnu en gang tak til forespørgerne fra Enhedslisten og SF for at rejse forespørgselsdebatten. Vi støtter selvfølgelig det forslag til vedtagelse, som vi selv har været med til at fremsætte. Vi vil undlade at stemme for det forslag, som er fremsat af Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti. Ikke fordi vi synes, at det er specielt dårligt, for der ligger jo en ressourceforøgelse til Datatilsynet i det forslag på grund af de nye opgaver, som bliver tilsynet til del i forbindelse med strukturreformen og de ændringer, den medfører, som også har relevans for Datatilsynet. Men vi synes ikke umiddelbart, at vi vil tage justitsministerens redegørelse til Folketinget i dag til efterretning og dermed blåstemple, at tingene nu engang er, som de er, og at der selvfølgelig lige er nogle få nye opgaver,

der skal sættes nogle penge af til, nemlig i forbindelse med strukturreformen. Det synes vi ikke er nok, selv om det, der er nævnt i forslag til vedtagelse fra VKO, selvfølgelig er et fremskridt.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Her ved afslutningen af debatten var der et par spørgsmål fra fru Line Barfod, som jeg synes er på sin plads at besvare her fra talerstolen. Men før det vil jeg blot lige kommentere de bemærkninger, der har været fra talrige ordførere. Det er sådan set ikke noget, der har meget med denne debat at gøre, men der er talrige ordførere, der har omtalt finanslovforhandlingerne og det forløb, der var i den forbindelse.

Det, jeg sagde i min tale – blot for lige at rekapitulere det – var, at de partier, der indgik den store finanslovaftale, havde valgt at prioritere andre områder på det retspolitiske område, og jeg nævnte også, hvilke områder det var.

Jeg må også kommentere, at der er ordførere her fra talerstolen, der har sagt, at ja, vi er jo ikke blevet inviteret til forhandlinger. Der må jeg altså sige, at det er ikke korrekt. Så vidt jeg ved, har samtlige partier været indkaldt til sættemøde hos finansministeren. Jeg ved da positivt, at Kristendemokraterne har indgået en aftale med regeringen på et delområde. Det Radikale Venstre og SF har medvirket i delaftaler i forbindelse med finanslovforhandlingerne. De har brugt, kan man sige, partiernes parlamentariske mandat til det, de skal, nemlig at søge indflydelse på finansloven.

Så blot dette i al stilfærdighed. Jeg er klar over, at der ikke har været realitetsdrøftelser om Datatilsynets ressourcer mellem Folketingets partier, men jeg synes blot, at man ikke må give de mennesker, der sidder og følger tv-debatten, et indtryk af, at der ikke har været nogen finanslovdebat, for jeg synes, at der er blevet lavet gode delaftaler på bl.a. kulturområdet og familieområdet. Men jeg synes ikke, at der er grund til i dag, hvor vi har en debat om Datatilsynets rolle, at tage en debat om finanslovforhandlingerne. Jeg synes bare, at der er behov for at præcisere det.

Fru Line Barfod spurgte konkret til, hvad det var for en bevilling. Det er korrekt, at det er en midlertidig bevilling, der er givet for 1 år. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg sagde i mit første indlæg, nemlig at vi giver pengene på 1,5 mio. kr., fordi vi erkender, at der i forbindelse med bl.a. strukturreformen, hvor der er rigtig mange eks-

tra lovforslag, og hvor der også vil komme et øget antal anmeldelser, vil være et ekstra arbejdspress. Der kan de penge medvirke til at lette presset på Datatilsynet på grund af de ekstra opgaver.

Kl. 11.10

Men efter det vil jeg sige, at vi jo før finanslovforhandlingerne næste år og i forbindelse med dem igen må gå ind og se på, om der er behov for yderligere tilførsel af ressourcer. Det er jo svært at forudsige, hvordan arbejdspresset bliver, efter at kommunalreformslovforslagene har været igennem en bearbejdning.

Den anden kommentar, som jeg gerne ville komme med her ved afslutningen af debatten, som jeg synes har været god og også meget principiel – den debat kan jo sagtens fortsætte i Retsudvalget, hvor vi også gerne vil bidrage med input til den diskussion, der har været her i dag – er til den debat, der har været om Datatilsynets kapacitet.

Jeg vil sige til fru Elisabeth Arnold, at vi ikke har nogen rapport liggende. Der var en ordveksling mellem hr. Helge Adam Møller og fru Elisabeth Arnold, men en sådan rapport har vi ikke liggende. Det, vi har gjort, er, at vi har sagt, at vi kan se, at der er behov for en ekstra tilførsel af ressourcer. Det har vi drøftet med Datatilsynet, og jeg vil ikke lægge skjul på, at jeg da gerne tror, at Datatilsynet vil have flere ressourcer, og de er selvfølgelig glade for, at vi har kunnet finde 1,5 mio. kr. til at hjælpe med at løse opgaven.

Jeg takker også for debatten. Jeg er selvfølgelig ked af, at ikke alle partier kan stemme for det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne har fremsat, og som tilfører ekstra ressourcer til Datatilsynet. Men jeg har også respekt for, at der er andre, der har ønsket en mere principiel debat og gerne vil fortsætte en diskussion om de synspunkter. Det ser jeg også frem til at medvirke til i det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Som jeg også sagde i mit ordførerindlæg, anerkender vi, at ministeren har lagt op til en midlertidig styrkelse på 1,5 mio. kr. i 1 år. Men det er jo hæftet op på struktur, som ministeren også gentager her.

Kan ministeren ikke nævne bare nogle enkelte forhold, som sandsynliggør, at de mange flere opgaver, som Datatilsynet har fået ad alle mulige andre veje – antiterrorlov, og hvad vi nu ellers har vedtaget herindé – kan klares for færre pen-

ge. For vi står jo ikke engang i en situation, hvor Datatilsynet har stabile bevillinger, men faktisk i en situation, hvor der er faldende bevillinger.

Så har vi jo i løbet af debatten fået forslaget til vedtagelse på skrift fra Venstre og Dansk Folkeparti og Det Konservative Folkeparti. Jeg har haft mulighed for at læse det nøje og kan se, at det medfører, som der står, at man skal tage ministerens redegørelse til efterretning.

Derfor bliver jeg nødt til at rette vores indstilling. Vi bliver nødt til at stemme gult, for vi anerkender på den ene side, at der her er et lille skridt i den rigtige retning, men vi kan på den anden side ikke tage ministerens redegørelse til efterretning. Vi undlader at stemme.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til fru Sandy Brinck, som jeg også sagde i mit første indlæg, at Datatilsynet har mange og vigtige opgaver, men Datatilsynet gør som alle ansvarlige offentlige myndigheder det, at de prøver at forvalte de penge, de får. Skatteborgernes penge forsøger de faktisk at forvalte med meget stor omhu.

Derfor har Datatilsynet gennemført en lang række ændringer af arbejdsprocessen, hvilket har medvirket til at gøre arbejdet mere effektivt. Jeg har i dag beskrevet bl.a. de nye elektroniske sagsbehandlingssystemer, som man har indkøbt, og jeg har også nævnt andre effektiviseringsprocesser, som har medvirket til, at sagsbehandlingstiden kan blive nedbragt. Det synes jeg er en god og grundig måde at tackle problemstillingen på.

Jeg er glad for, at også Datatilsynet er indstillet på, at offentlige myndigheder skal være produktive, ganske som man er det i det private erhvervsliv, og den opgave synes jeg også man har medvirket til. Der er ingen her, der siger, at Datatilsynet har fået færre opgaver. Tværtimod siger vi, at der er mange vigtige opgaver, de løser, og det gør de godt.

Men vi har også anerkendt, at der er en ekstraordinær opgave, og de penge tilgår Datatilsynet. Men det er naturligvis Datatilsynets direktør, der må skønne, hvordan de penge bedst anvendes. Det er ikke noget, jeg som minister har tænkt mig at blande mig i.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Alle kan jo effektivisere, også fordi der kommer nye metoder osv. Det er vi helt med på at man

kan i en række tilfælde. Men situationen for Datatilsynet er jo, at man har fået mange flere opgaver. Ministeren må også erkende, at vi her fra Folketinget på baggrund af regeringens lovforslag har påført dem mange flere opgaver. Så der skal virkelig ske en voldsom effektivisering, for at man kan nå til, at man kan klare de mange flere opgaver for ganske færre penge.

Kl. 11.15

Kan ministeren ikke også bekræfte, at ministeren selv har fået henvendelser fra Datatilsynet bl.a. om tv-overvågning? Det er altså ikke sådan, at Datatilsynet, som jeg kan læse i de papirer, der ligger på deres hjemmeside, sådan bare siger, at her er idel lykke, nej, de har faktisk selv påpeget nogle problemstillinger, som de ønsker en drøftelse om.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu vil jeg sige til fru Sandy Brinck, at jeg simpelt hen ikke tror på, at Socialdemokratiet overhovedet er i stand til at pege på et område, hvor man tror, at man kan løse flere opgaver for de samme penge, for hver evig eneste gang, der sker noget i Folketinget, er Socialdemokraternes svar: Flere penge, flere penge, flere penge, og hvor de skal komme fra, står hen i det ussise.

Derudover må jeg sige, at Datatilsynet har fået ekstraopgaver i forbindelse med terrorlovgivningen, ja, men jeg synes, det er en voldsom overdrivelse her at fremføre, at det er det, der har skabt en stor sagsmængde.

Jeg tror, at den persondatalov, som den socialdemokratiske justitsminister gennemførte, og som vi også stemte for, efter at den havde været igennem tre folketingssamlinger, er noget af det, der bruger meget tid, og det anerkender vi alle sammen. Det betyder ikke, at jeg synes, det er Socialdemokratiets eller Folketingets skyld, at Datatilsynet har mange opgaver. Det er vigtige opgaver, de løser, og de gør det, synes jeg, på en rigtig god måde.

Så jeg synes, det er en skævvridning og et forkert billede, fru Sandy Brinck giver, når hun ligesom forsøger at overdramatisere, at der er kommet ekstra arbejdsopgaver. Det anerkender vi alle sammen, men lad være med at bruge overdrivelse som argumentationsteknik, for det skader sagen.

Endelig vil jeg sige, at Datatilsynets tilkendegivelse om tv-overvågning har medført, at jeg har nedsat et udvalg, der skal se på præcis den problemstilling.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har blot to korte bemærkninger til ministeren. Den første er angående finanslovforhandlingerne. Der er det jo rigtigt, at vi blev indkaldt. Vi blev indbudt til forhandlinger. Vi fik lov at få indflydelse på noget i retning af en halv promille af statsbudgettet, nemlig en lille kulturaftale, som vi er godt tilfredse med, og som vi selvfølgelig er glade for.

Men i det store billede må jeg indrømme, at der ingen interesse var, og referaterne fra vores finanslovordfører var ganske nedslående. Møderne var kortvarige, og man kunne dårligt nå at drikke den kop kaffe, man blev budt. Men o.k., sådan er det. Vi blev indbudt, så alibiet har ministeren i orden, det vil jeg medgive.

Det andet spørgsmål er så vedrørende den undersøgelse, som hr. Helge Adam Møller sagde var foretaget i Justitsministeriet. Nu har vi så fået ministerens bekræftelse af, at der altså ikke ligger nogen endelig rapport. Jeg synes, det er godt, at det er sat på plads. Så ved vi det.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det er ikke andet, end at jeg til det første vil sige, at fru Elisabeth Arnold og jeg sådan set er enige om begge ting, og at der blev lavet en god aftale på kulturområdet, som jeg egentlig tror oprindeligt var noget, som SF fik sat i gang, og det skal SF da også have ære for.

Jeg havde sådan set det samme billede af situationen fra vores finanslovordførere. De var lidt kedede af, at Det Radikale Venstre ikke ville være med til noget mere. Men sådan er der jo så meget i politik. Så jeg tror, vi sidder med lidt den samme opfattelse af tingene.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Først skal jeg sige, at det jo er glædeligt, at der kommer det resultat af, at vi rejser forespørgselsdebatten, at der kommer ekstra penge til Datatilsynet omkring strukturreformen.

Men jeg vil gerne også i forbindelse med ministerens svar før til fru Sandy Brinck have ministeren til at bekræfte, at i det forslag, der ligger til finanslov fra regeringen, skærer man ned på ressourcerne til Datatilsynet. På trods af der er kommet flere opgaver, skærer man ned på ressourcerne. Man forventer f.eks. væsentligt færre inspektioner, som er et væsentligt arbejdsområde for Datatilsynet.

Så vil jeg bare med hensyn til de forhandlinger, eller hvad ministeren nu har haft med Datatilsynet for at nå frem til, hvor mange ressourcer der skal bruges på strukturreformen, høre: Har man så samtidig set på, hvad Datatilsynet har af ressourcer til alle de mange arbejdsopgaver, de har, der ikke har med strukturreformen at gøre? Eller har man overhovedet ikke været inde og diskutere, hvad der egentlig skal til, for at Datatilsynet kan leve op til at varetage alle de mange andre opgaver, de har?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Til det første spørgsmål vil jeg sige, at det er korrekt, at også Datatilsynets bevillinger afspejler, at vi forventer, at der er en vis produktivitetsgevinst også i den offentlige sektor. Og der bliver der stillet de samme krav til Datatilsynet, som der gør til mange andre typer virksomheder, hvilket jeg har redegjort for, og Datatilsynet har så også forsøgt at løse den udfordring ved at prøve at lave nogle nye arbejdsprocesser.

For så vidt angår det andet spørgsmål, vil jeg sige til fru Sandy Brinck, at jeg ingen opfattelse har af, at der bliver skåret ned på antallet af inspektioner. Tværtimod er de meldinger, jeg har fra Datatilsynet, at man vil komme op på det antal, man havde sat som måltal, nemlig 65 inspektioner for i år, så jeg må sige, at jeg ikke kan se, der skulle være noget problem der.

Kl. 11.20

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg har bare kigget i forslaget til finanslov og set, hvad der står der for de kommende år, og der står 65 inspektioner for i år, 55 for 2005, 50 i 2006 og 40 i 2007 og 40 i 2008. Det ser jeg som en nedskæring af antallet af inspektioner, men det kan ministeren selvfølgelig have en anden opfattelse af.

Jeg vil så bare høre, om ministeren mener, at produktivitets- og effektivitetsbesparelser er det samme som færre inspektioner. Jeg troede, at sådan noget med produktivitet og effektivitet i hvert fald i normalsprog betød, at man nåede de samme arbejdsopgaver, men her betyder det altså nedskæring.

Og så vil jeg gerne spørge igen, for jeg fik ikke svar: Har ministeriet undersøgt, hvad Datatilsynet har af ressourcer for at kunne leve op til de opgaver, vi allerede har pålagt dem? Har Datatilsynet f.eks. ressourcer til at opbygge den eks-

pertise, der skal til på hele biobankområdet, hvor vi jo har regnet med, at det er Datatilsynet, der sørger for, at der er opsyn med navlestrengs-blod og alle de blodprøver i Serum Institutet og alle de mange andre steder, hvor der ligger blodprøver, vævsprøver og meget andet, som indeholder personfølsomme oplysninger om mennesker? Har Datatilsynet de fornødne ressourcer til den opgave og de mange andre nye opgaver, vi har pålagt dem? Er det blevet undersøgt af Justitsministeriet?

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Lad mig sige til det første, at det er korrekt, hvad der fremgår af budgetoverslagsårene. Jeg troede, at fru Line Barfod spurgte til inspektionerne for i år. Men det er klart, at der er nogle budgetoverslagsår, og som jeg sagde i min tale, giver vi 1,5 mio. kr. ekstra her og nu, men så må vi i forbindelse med finansloven for næste år se på, hvad ressourcebehovet er, altså om der er behov for at tilføre Datatilsynet yderligere ressourcer. Det må komme an på en prøve, når vi kommer til det tidspunkt.

Omkring det der med, om vi har undersøgt, hvor mange ressourcer der skal til, vil jeg sige, at vi løbende har en god dialog med Datatilsynet, og jeg har også lejlighed til at mødes med Janni Christoffersen adskillige gange om året og diskutere, hvordan det går, og hvordan man løser de opgaver, der er. Så der er altså en løbende dialog om de tilhåndenværende ressourcer, og dem vil vi nøje følge løbende. Som jeg sagde i min indledende tale, skal vi nok holde et vågent øje med, at der er tilstrækkeligt med ressourcer til at løse de opgaver, som vi finder at Datatilsynet skal kunne løse.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu er det jo sådan, at man kan bruge en kort bemærkning uden at stille et egentligt spørgsmål, men bare til at komme med en kommentar, og det vil jeg så godt benytte mig af, for nu gentog fru Elisabeth Arnold, og det blev vel så tredje gang, til justitsministeren, at jeg i min ordførertale skulle have sagt noget om, at der var lavet en rapport. Det diskuterede vi også for en halv time siden, og det sagde jeg overhovedet ikke. Jeg sagde netop, at en rapport efter min opfattelse var overflødig.

Det, der var foregået, var, at man havde foretaget en vurdering ovre i ministeriet af, om der

var behov, og den vurdering var også foregået i samarbejde med Datatilsynet, og da man så havde vurderet det, ministerium og Datatilsyn i fællesskab, så var man kommet til den konklusion i ministeriet, at man ville tilføre 1,5 mio. kr.

Jeg kan ikke forstå, at fru Elisabeth Arnold bliver ved med at påstå, at jeg har sagt, at der er lavet en rapport. Nu har jeg svaret på det tre gange, og nu håber jeg, at det er sidste gang, at jeg skal høre det, for det passer ikke.

Formanden:

Har ministeren en bemærkning til det?

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nej.

Formanden:

Tak til justitsministeren. Så er det fru Line Barfod som ordfører i anden omgang.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten. Til de mange folketingsmedlemmer, der nu kommer ind i salen, kan jeg fortælle, at vi, som følge af at vi har fået rejst denne her forespørgselsdebat og har fået fokus på Datatilsynets opgaver, har fået et tilsagn fra Justitsministeriet om, at der bliver sat 1,5 mio. kr. ekstra af til Datatilsynet i forbindelse med strukturreformen. Jeg tror, det er første gang, regeringen anerkender, at strukturreformen nødvendiggør øgede bevillinger, så det synes jeg i sig selv er en sejr, der er værd at notere sig.

Desværre har regeringen afvist, at man vil gøre yderligere for at få undersøgt, om Datatilsynet har de nødvendige ressourcer til at kunne leve op til alle sine øvrige opgaver. Men det vil vi forfølge yderligere i Retsudvalget. For vi mener, at det er helt afgørende for et demokratisk retssamfund, at borgerne kan have tillid til, at de mange personfølsomme oplysninger, der behandles i dag, bliver behandlet fortroligt.

Danmark er et af de lande i verden ...

Formanden:

Vi er ikke færdige med forhandlingen. Jeg vil lige bede om, at der bliver ro, så vi kan høre, hvad ordføreren siger. Værsgo, ordfører.

Line Barfod (EL):

Tak.

Danmark er et af de lande i verden, hvor vi er allermost registrerede. På baggrund af cpr-num-

meret kan man få adgang til utrolig mange meget følsomme oplysninger om alt muligt om et menneske, og det er vigtigt ...

Kl. 11.25

Formanden:

Jeg mente faktisk, hvad jeg sagde. Værsgo, ordfører.

Line Barfod (EL):

Tak. Det er meget vigtigt for borgernes tillid til samfundet, at vi også kan sikre, at der er en god kontrol med de mange data, der er, med den megen overvågning, der er.

Derfor er det så vigtigt, at vi sikrer de nødvendige ressourcer til Datatilsynet. Og det undrer mig faktisk en del, at regeringspartierne og Dansk Folkeparti ikke vil være med til at lave en undersøgelse. På mangfoldige andre områder har vi set, at når der er en ubehagelig sag, så iværksætter man en undersøgelse af, hvorvidt der er behov for at foretage sig noget på området. Men her mener man altså, at det er fuldstændig uhørt, at man skulle sætte nogen i gang med at lave en undersøgelse. Det synes vi er meget mærkeligt.

Vi vil fortsætte arbejdet i Retsudvalget og ad den vej prøve at få undersøgt, om der er ressourcer nok.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 8 af Birthe Rønn Hornbech (V), Per Dalgaard (DF) og Helge Adam Møller (KF) (se side 1396) vedtoges med 60 stemmer (V, DF og KF) mod (ved en fejlafstemning) 1(S); 49 (S, SF, RV, EL og KD) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 9 af Sandy Brinck (S), Anne Baastrup (SF), Elisabeth Arnold (RV), Line Barfod (EL) og Jann Sjørnsen (KD) (se side 1395).

Hermed sluttede forespørgslen.

Formanden:

Vi begynder først det næste punkt på dagsordenen, når der er ro i salen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 8:

Forslag til folketingsbeslutning om bedre indsats over for kriminelle unge.

Af Anne Baastrup (SF) m.fl.
(Fremsat 7/10 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Beslutningsforslaget fra SF, som vi i dag skal behandle, opfordrer regeringen til at forbedre indsatsen over for kriminelle unge. Regeringen er naturligvis enig i, at det er vigtigt at undgå, at unge kommer ind i en kriminel løbebane. Særlig når det drejer sig om unge, er det vigtigt, at der sættes tidligt ind med en forebyggende indsats og med den nødvendige indsats over for den unge og dennes familie.

Det er også klart tilkendegivet i regeringens handlingsplan af den 8. marts 2002 »Stop Volden«, regeringens handlingsplan mod volds- og ungdomskriminalitet. Og det følger også allerede af forskellige nye og administrative retningslinjer for henholdsvis politi, anklagemyndighed, kommuner og amter, at behandlingen af sager mod unge lovovertrædere skal fremskyndes mest muligt.

Det betyder imidlertid ikke, at der altid skal iværksættes en større undersøgelse, når en ung gribes i kriminalitet. Efter regeringens opfattelse er det nødvendigt at differentiere indsatsen i forhold til lovovertrædelsens art og omfang. Vi skal ikke nødvendigvis lave personundersøgelser og handlingsplaner, når en ung gribes i at stjæle en Marsbar hos købmanden. Derimod skal der naturligvis sættes målrettet og konsekvent ind over for unge, der er på vej ud på en egentlig kriminel løbebane.

Med henblik på en fortsat styrkelse af den målrettede og konsekvente bekæmpelse af ungdomskriminalitet nedsatte regeringen i septem-